

Hr. Peders Sørejse efter Elisabeth Groot (Her synges den på en norsk melodi, men den passer jo til både Ingeborg Munchs og Lille Anes fra Vester Broby)

1. Hr. Peder han ganger i sit eget kammer ind
For at krøltre og kruse sit hår
Omsider så går han til sin oldemoder ind
For at høre hvilken død han skulle få

2. Og ej skal du dø udi seng og i fjeld
Ej heller skal du dø ud i krig
Men vogt du dig, ja vogt dig for bølgerne de blå
For de vil vist franarre dig dit liv

3. Så bygged han et skib ud af hvalfiskens ben
Med mast og med rig ligeså
Og vimpelen skal være af det rødeste guld
Og sejlene så hvide som sne

4. Men da de havde sejlet en 3 – 400 mil,
Så pludselig gik vimpelen i stå
Da bad de til vor Herre til vor Gud i himmelen
Om hjælpen de snart måtte få

5. Den gamle kaptajn, den forstandelige
Han sagde de forstandelige ord
Han sagde ”Lad os kaste guldterningen om bord
For at se hvem den største synd har gjort”

6. Den første gang guldterningen på tavlebordet randt
I blandt vor søvante folk
Da traf den på hr. Peder den traf for første gang
På vor elskelige og kongerige søn

7. Den anden gang guldterningen på tavlebordet randt
I blandt vor søvante folk
Da traf den på hr. Peder den traf for anden gang
På vor elskelige og kongerige søn

8. Den tredie gang guldterningen på tavlebordet randt
I blandt vor søvante folk
Da traf den på hr. Peder den traf for sidste gang
På vor elskelige men kongerige søn

9. ”Skal jeg nu fortælle jer med møje og besvær,
Hvor stor en synd jeg har gjort,
3 klostre har jeg røvet og 9 kirker har jeg brændt
18 piger har jeg elsket og forglemt ”

10. "Sku nogen af jer komme levende i land
Og min moder hun spørger efter mig,
Så sig da til hende at jeg bor i Amsterdam
Og jeg drikker af det klareste vin"

11 "Sku nogen af jer komme levende i land
Og min fader spørger efter mig,
Så sig da til ham at jeg bor i Engeland
Og jeg tjener penge og guld"

12. "Sku nogen af jer komme levende i land
Og min kæreste hun spørger efter mig,
Så sig da til hende at jeg ligger på havets bund
Og bed hende snart at gifte sig

13. Så tog de hr. Peder i hans guldkrølred hår
Og kasted ham ud over bord
Da Peder begyndte at synke begyndte skibet at gå
Og stormene red let på bølgens blå